

Ca. 1850

AFSENDER

Wilhelmine Skovgaard

MODTAGER

P.C. Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Dateringsbegrundelse:

Ingen dato er angivet. Derfor kun et

ca. årstal

Omtalte personer:

Georgia Skovgaard

Arkivplacering:

Mappe 10 nr. 48

DOKUMENTINDHOLD

Wilhelmine Skovgaard er ked af, at hun ikke har fået skrevet til P.C. Skovgaard. Hun fortæller, at hun godt kan lide Georgia og påskønner den kærlighed, han får.

TRANSSKRIFTION

Kjære Peter!

I dette Øieblik modtog jeg Dit Brev og det naturligste jeg kan gjøre er strax at besvare det, naar man har gjort noget som, ikke er rigtigt, saa gjør det godt snarligt at kunde forandre det. Det vil faldt mig naturligt at forklare, hvorfor jeg ikke har skrevet jeg er kommen ud af Vanen og det forenet med saameget Arbeide at man aldrig har Tid til en særdeles Beskjæftigelse endnu naar man med Bestemthed skaffer sig den - er vistnok Grunden, som jeg anseer den nu slet ikke være nogen egentlig Grund og bruger den langtfra som nogen Undskyldning - dog lad mig hellere gaa over til at besvare Din kjærlige Tiltale, Din Opvækken af den gamle Fortrolighed, den er stedse borte, som den har for [?] ingen Ud[?]ling havt, saalænge Du veed ogsaa med hvormegen Inderlighed jeg længes ved Dig, heri er der ingen af os der frygter nogen Forandring, men Du tror dog vist Kjæreste Peter, at jeg stedse har forstaaet den sidste Tids Virkning paa Dig, og heri tager Du Feil, jeg har ikke følt Dig at blive fjernere, men jeg har derimod følt at Du kom nærmere, jeg troede ikke at Du blev koldere, thi jeg saae at Du blev saa kjærlig, saa inderlig kjærlig, det var som om Du følte Trang til at gjøre Alle lykkelige, fordi Du selv var det, kunde Du troe at jeg ikke forstod, ogsaa mit Hjerte inderlig paaskjønnede den Kjærlighed, der bragte Dig til saamegen Omhyggelighed at føre mig ind i Georgias Selskab, Du ønskede vi engang i Tiden skulde føle os som Søstre. Du vilde ikke have jeg skulde føle mig nedtrygt af mine Mangler ved en Sammenligning med hende, og saaledes føle mig langt rigere ved hende, og saaledes er det ogsaa. Dengang Du reiste fra Weibye med hende og jeg stod og saa efter Vognen, da havde jeg en klar Bevidsthed om hendes store, sande Værd, om hvad hun vilde være for Dig, og jeg forstod ogsaa hvad Virkning det kunde have paa mig. Jeg har sagt alt dette, fordi Du saa maa føle, at Du ikke er bleven fremmed for mig, at det ikke er Frygt og Tvivl for Dig, der holder mig tilbage. Naar jeg frygter at den Kjærlighed der har lavet Dine Handlinger mod mig, saa veed Du ogsaa hvormegen Glæde jeg i Stilhed har modtaget af Dig, kjære Peter, men om Du ikke forstaaer mig, det føler jeg er min egen Skyld og denne Gang kan jeg ikke gjøre Rede for mig.

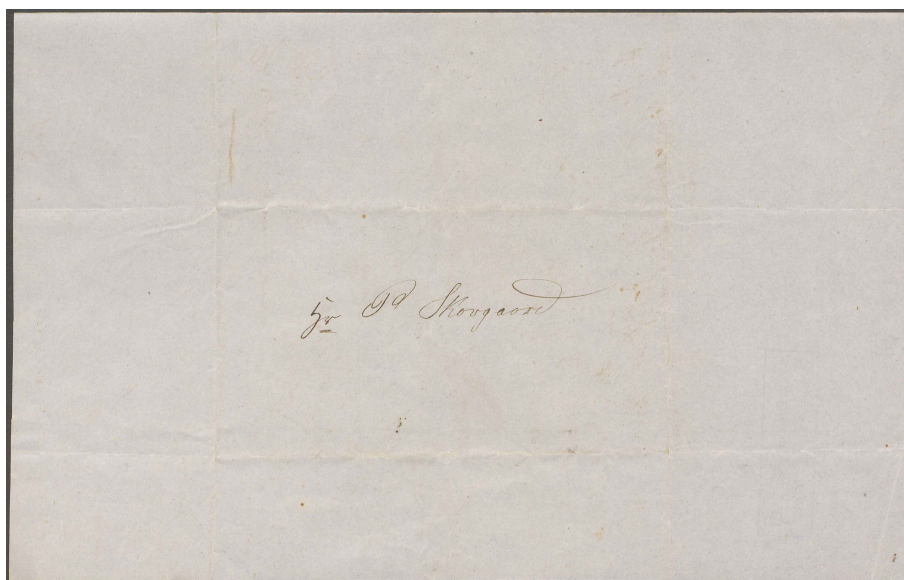
Jeg kan ikke samle mig rigtig thi dette er skrevet i Hjertelighed, og jeg ved

ikke om det hænger rigtig sammen, thi Dit Brev gjorde mig saa bevæget, men hvad jeg ikke kan sige om det vil jeg [?], naar vi snart samles, indtil da lev vel, med en kjærlig Hilsen til Din kjære Georgia er jeg Din hengivne Søster Wilhelmine Skovgaard.

Til Svar paa Dit Spørgsmaal da troer jeg en simpel Pudeskammel til Jomfruen og en Bordbørste og et simpelt [?] til Tak til Moder vilde være velkommen.

**KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE**

NY CARLSBERGFONDET

Djære Fæder! I alle Tid medtog jeg
Brev og alle naturlige jeg kan give et
Brev et Læseres Ved, naar man for godt
megal for ikke at sigtlyt sig give det
godt finstlyt at Læseres forsende, Al.
Al vil sige mig værdigt, at forblive
forrest jeg ikke for forrest jeg et Læseres
ind af Læseres og alle forrest med forrest
Arbejde at man sige for nogen Tid til
en forrest. Kraftigtig, indtænder
man med forrest: forrest forrest, at
vise forrest, man jeg sige at man
forrest forrest forrest forrest og
forrest forrest forrest forrest.
Sag til mig sige forrest til de forrest
den forrest forrest den forrest af den
forrest forrest forrest, at ikke forrest,
man den forrest ingen forrest forrest
forrest. Den med forrest den
forrest forrest at forrest og den med forrest
med forrest den forrest forrest
med forrest forrest at den forrest af den forrest
ingen forrest, man den med sag
vise forrest forrest at jeg ikke forrest
den forrest forrest forrest forrest
forrest forrest den forrest, jeg forrest forrest den forrest

